

Jojmene, kako se mu je zdelo vse čudno. Nikjer nebeških krilatcev, nikjer angela variha, nikjer Jezuščka v zlatih jaslicah. Janezek si še ni razvozljal te čudovite in težavne uganke, in oče so ga prijeli za rokav ter ga odvedli iz cerkve v zvezdno noč.

Stopajoč proti domači hiši, ki je stala tam na samem, pa si je mislil Janezek: „Tako lepo pa res še ni bilo nikdar v cerkvi. Prav kakor v svetih nebesih...“ In spanec mu je s podvojeno silo zaklepal trudne oči.

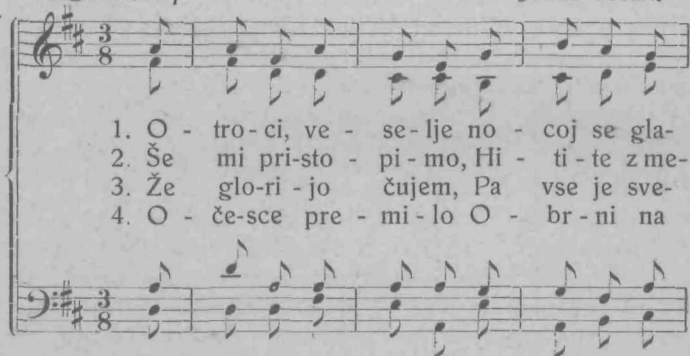
Semjonov.

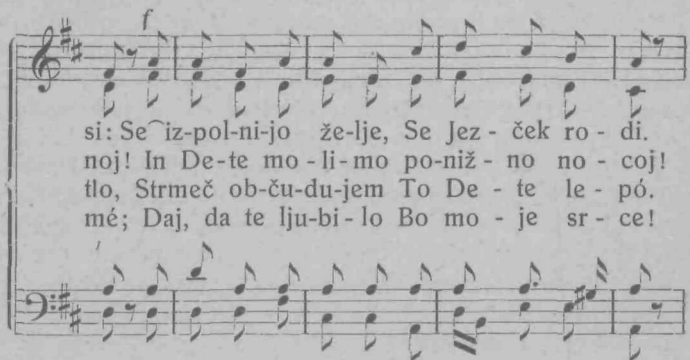
Pri jaslicah.

Allegretto. mf

Janko Leban.

1. O - tro - ci, ve - se - lje no - coj se gla -
2. Še mi pri - sto - pi - mo, Hi - ti - te z me -
3. Že glo - ri - jo čujem, Pa vse je sve -
4. O - če - sce pre - mi - lo O - br - ni na

f
si: Se iz - pol - ni - jo že - lje, Se Jez - ček ro - di.
noj! In De - te mo - li - mo po - niž - no no - coj!
tlo, Strmeč ob - ču - du - jem To De - te le - pó.
mé; Daj, da te lju - bi - lo Bo mo - je sr - ce!

p *mf*

Že an-gel-ček po-je, pa-stir-ci gre-do, Da-
Bo De-te-ce za-lo Ne-be-ških da-ril Prav
O Je-zu-šek dra-gi, Pred tabo klečim, Vlju-
Le za-te bo bí-lo, Ne-be-ški Vladar, Daj,

rit.

ro-ve mu svo-je Že Kra-lji ne - só.
ra-do nam da - lo, Kdor ga bo ča - stil.
be-zni pre - bla-gi Tvoj bi - ti že - lim.
da te ža - li - lo Ne bo-de ni - kdar !

Jeran.

Kako se godí —!

Miklavž mi prinesel je lani	Sladkorja in hrušek in jabolk
Obilo, obilo darov.	Obilo sem lani dobil,
A letos sem komaj ubranil	A letos prinesel je šibo,
Se tistih peklenskih rogov.	Korenju podobnih daril.

Kaj mislil pač letos Miklavž je?
Kaj več ni takó darežljiv?
Vest moja mi bridko očita,
Da vsega le sam sem si kriv.

Fr.

